

Nierozwiązany problem koronera. Kujawsko-pomorskie powiaty domagają się jasnych regulacji

Kategoria: Polityka Zdrowotna

Opublikowano: środa, 18, grudzień 2024 07:34

Joanna Gryboś-Chechelska

Odslony: 555

Podczas ostatniego posiedzenia Konwent Powiatów Województwa Kujawsko-Pomorskiego podjął stanowisko w sprawie wyznaczenia koronera.

Jak czytamy w stanowisku instytucja koronera - specjalisty odpowiedzialnego za stwierdzenie zgonów i ustalenie ich przyczyn - pozostaje wciąż nierozwiązany problem. Obecnie art. 11 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 31 stycznia 1959 r. o cmentarzach i chowaniu zmarłych (Dz. U. z 2024 r. poz. 576) odwołuje się do starych przepisów wykonawczych, mianowicie do Rozporządzenia Ministra Zdrowia i Opieki Społecznej z dnia 3 sierpnia 1961 r. w sprawie stwierdzenia zgonu i jego przyczyny. Przepisy te nie są adekwatne do panujących realiów.

Samorządowcy wskazują, że problemem jest powołanie koronera przez powiaty. Przepisy zawarte w Rozporządzeniu odwołują się do nieistniejących już organów prezydiów powiatowych rad narodowych. Obecne stwierdzenie zgonu w Polsce leży w gestii lekarza leczącego chorego w ostatniej chorobie lub kierownika zespołu ratownictwa medycznego, jeżeli zgon nastąpił w trakcie akcji medycznej. Problem ten wyraźnie nasilił się w okresie pandemii COVID-19, kiedy wielu pacjentów umierało poza szpitalem. Dzięki koronerowi rodziny zmarłych mogłyby liczyć na sprawne i profesjonalne potwierdzenie zgonu oraz uzyskanie niezbędnych dokumentów do załatwienia formalności pogrzebowych. Do tego potrzeba jednak zmian w ustawodawstwie.

Jak czytamy dalej, niektóre Regionalne Izby Obrachunkowe uważają, że brak jest podstawy prawnej do ujęcia w budżecie powiatu wydatków na usługi lekarza koronera. Zasady pokrywania kosztów stwierdzenia zgonu określa m.in. przepis § 9 ust. 4 Rozporządzenia Ministra Zdrowia i Opieki Społecznej z dnia 3 sierpnia 1961 r. w sprawie stwierdzenia zgonu i jego przyczyny. Zgodnie z nim wydatki związane m.in. z wypłatą wynagrodzeń za ustalenie tożsamości zwłok, dokonanie oględzin oraz wystawienie karty zgonu pokrywają właściwe do spraw zdrowia i opieki społecznej organy prezydiów powiatowych rad narodowych. Zatem z przepisu tego nie wynika bezpośrednie wskazanie, że wydatki w tym zakresie ponoszą powiaty. Natomiast art. 11 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 31 stycznia 1959 r. o cmentarzach i chowaniu zmarłych, mówi, że zgon i jego przyczyna powinny być ustalone przez lekarza leczącego chorego w ostatniej chorobie, natomiast w razie niemożności dopełnienia tego przepisu „stwierdzenie zgonu i jego przyczyny powinno nastąpić w drodze oględzin, dokonywanych przez lekarza lub w razie jego braku przez inną osobę, powołaną do tej czynności przez właściwego starostę, przy czym koszty tych oględzin i wystawionego świadectwa nie mogą obciążać rodziny zmarłego”.

Starostowie województwa kujawsko-pomorskiego wskazują, że powyższe przepisy rodzą wątpliwości, kto powinien ponieść wyżej wymienione koszty. W aktualnym stanie prawnym brak jest podstawy prawnej do ujęcia w budżecie powiatu wydatków dotyczących świadczenia usług lekarza koronera.

W związku z powyższym Konwent Powiatów Województwa Kujawsko-Pomorskiego, apeluje aby w trybie pilnym zakończyć rozpoczęte kilka lat temu w Parlamencie prace mające na celu jednoznaczne uregulowanie spraw dotyczących usług lekarza koronera.